

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 13CIADGAIA1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

**Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la
Infància i l'Adolescència**

Sessió 13, divendres 8 de maig de 2026

Presidència de l'l. Sr. Jordi Riba Colom

Sessió 13 de la CIADGAIA

La sessió de la Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (CIADGAIA) s'obre a ****. Presideix Jordi Riba Colom, acompanyat de la vicepresidenta, Ana Balsera i Marín, i de la secretària, M. Àngels Planas i Crous. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Mónica Ríos García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Ennatu Domingo i Soler](#), pel G. P. de Junts; [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Lorena Roldán Suárez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Maria Teresa San Miguel Lopez, excap de servei de l'Àrea dels Joves Tutelats i Extutelats de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, en qualitat d'experta, davant la Comissió d'Investigació sobre

l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 357-01351/15). Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. Compareixença.

2. Compareixença de Cesar Hergueta de Diego, educador social i membre cofundador del Col·lectiu d'Educadores Socials de Centres Propis (CEC), en qualitat d'expert, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 357-01346/15). Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. Compareixença.

El president

Bona tarda, de nou. Iniciem aquesta sessió de la Comissió d'investigació de l'activitat de la DGAIA.

Compareixença de Maria Teresa San Miguel Lopez, excap de servei de l'Àrea dels Joves Tutelats i Extutelats de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, en qualitat d'experta, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència

357-01351/15

Compareixença de Cesar Hergueta de Diego, educador social i membre cofundador del Col·lectiu d'Educadores Socials de Centres Propis (CEC), en qualitat d'expert, davant la Comissió d'Investigació sobre l'Activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència

357-01346/15

I, tot seguit, complint amb els següents passos del pla de treball aprovat, passariem a les compareixences de la senyora Teresa San Miguel López, excap de servei de l'Àrea de Joves Tutelats i Extutelats i del senyor César Hergueta de Diego, educador social i membre cofundador del Col·lectiu d'educadores socials de centres propis.

Comentar-los, a efectes que consti en el *Diari de sessions*, que la Unitat Central de Menors del Cos de Mossos d'Esquadra ha excusat la seva compareixença, així com han demanat comparèixer per escrit, que Fiscalia de Menors a Catalunya ha excusat la seva presència o la seva compareixença, com també ho ha fet així la senyora Cristina Fernández Latorre, cap de servei de l'Àrea de Joves Tutelats i Extutelats. Per tant, insisteixo, a efectes que consti a l'acta que aquestes compareixences decauen o bé, en el cas del cos de Mossos d'Esquadra, serà formulada per escrit, a efectes de que consti.

Sense més preàmbuls, tenen vostès la paraula per un temps –els explico ràpidament com funcionarà la comissió o la sessió– tenen vostès un torn d'intervenció de quinze minuts. Després hi ha un torn d'intervenció dels grups parlamentaris per un temps de quinze minuts després de les seves intervencions..., perdó, de tres minuts –disculpin, és divendres a la tarda– tres minuts per grup parlamentari, que seran quinze en total. Després tindran vostès un torn de resposta de deu minuts i un torn de repreguntes breus, si s'escau. Sense més, doncs ara sí té la paraula, senyora Teresa San Miguel López, quan vostè vulgui.

Teresa San Miguel López (excap de l'ASJTET (SAPJTET), Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència)

Bona tarda, president. Membres de la Mesa, diputats i diputades. Soc la Teresa San Miguel. Vaig ser responsable de l'àrea de joves des de finals de novembre de 2020 fins al novembre de 2025 i faré una petita exposició del que han estat aquests anys.

El Servei d'Atenció i Promoció de Joves Tutelats i Extutelats, abans de l'Àrea de Suport, és un servei de la Direcció General de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència –abans la DGAIA– que ofereix suport integral a joves d'entre setze i vint-i-un anys per habitatge i vint-i-tres en el cas de la prestació econòmica, que són o han estat tutelats per l'Administració. L'objectiu és afavorir la seva autonomia, emancipació i plena inserció social i laboral.

El suport es desenvolupa mitjançant un seguiment personalitzat a càrrec d'un professional referent i es concreta en el pla de treball individual, el que anomenem el PTI. Els programes s'adrecen principalment a joves que, en complir els divuit anys, tenen dret a una prestació econòmica i/o un servei d'habitatge, tot treballant de

manera transversal àmbits com la inserció laboral, el suport psicològic, la vida quotidiana, la xarxa de suport i l'assessorament jurídic d'acord amb la Llei 14/2010. Els recursos d'habitatge que destina la Direcció General a processos d'emancipació són els pisos de setze a divuit anys, els pisos per a majors de divuit anys, les residències o pisos d'inserció laboral, el que anomenem PILs o RILs, el SAEJ i l'IPI. En total, destina a recursos d'habitatge 2.280 places al juliol de 2025.

Donat el volum de joves atesos, els recursos habitacionals destinats a l'emancipació per a joves tutelats i extutelats han estat gestionats pels diferents serveis de la DGPPIA. Així, tenim que els Serveis Territorials de Lleida, Tarragona, Terres de l'Ebre i Girona han portat i porten PILs del seu territori. El servei d'atenció als joves migrats sols porten i han portat els PILs a la província de Barcelona. El Servei d'Atenció i Promoció per a Joves Tutelats i Extutelats han portat pisos majors de divuit anys, SAEJ i alguns PILs, una proporció petita d'unes deu residències. En total ha portat 164 recursos i 1.006 places a data de setembre de 2025.

En relació amb la prestació econòmica és una prestació de dret subjectiu de forma temporal que té per finalitat atendre les situacions de necessitats d'aquelles persones joves que han estat tutelades per l'organisme públic competent en matèria de protecció de menors de la Generalitat de Catalunya, des que compleixen els divuit anys i fins que compleixen vint-i-tres, si no disposen d'ingressos econòmics per fer front a les despeses essencials. Els criteris d'accés són els que marca la Llei 13/2006. El Servei de Promoció i Atenció, a data juliol de 2025, ha tingut en seguiment més de dos mil prestacions.

La meua intervenció la centraré en set aspectes que em semblen rellevants: els joves atesos i evolució, els canvis normatius, l'eina informàtica, la interoperabilitat, el personal i perfils professionals, l'externalització de la prestació econòmica i el seguiment i control.

En relació als joves atesos i evolució, cada any, podem saber, amb un percentatge d'encert elevat, el volum de joves que durant l'any en curs compliran els divuit anys i, per tant, són susceptibles de poder accedir a l'ajut de prestació econòmica i/o servei d'habitatge i altres programes de caràcter transversal. L'evolució en aquest sentit ha estat en els últims tres anys, en l'any 23, 1623; l'any 24, 1884; l'any 25,

2.184. Aquest volum de joves quedarà afectat per les arribades que es vagin produint al sistema de protecció durant l'any en curs. L'evolució ha anat en augment durant els últims anys. Així tenim que, en relació amb els joves atesos, l'any 2016 hem atès 2.230 joves; l'any 2018, 3.467 joves atesos; l'any 2022, 5.704 joves; al juny del 25, 6.451 joves. Per a joves atesos s'entén tots aquells joves que gaudeixen o han gaudit d'un servei que venen d'anys anteriors acumulats, tant com aquells que han pogut fer alguna sol·licitud, però que finalment no s'han incorporat als programes, és a dir, qualsevol tasca que hagi implicat una gestió amb un jove. Aquest increment ha tingut indubtablement un impacte directe en la gestió i en l'eficàcia del servei.

Canvis normatius, els darrers anys s'han produït successius canvis normatius que han exigut adaptacions constants dels sistemes informàtics, dels circuits de tramitació i dels models de gestió, especialment en la prestació econòmica, on conviuen diferents marcs normatius segons la data de sol·licitud. Aquest fet ha incrementat de manera notable la complexitat de la gestió. L'any 2020 es rebaixen els requisits d'accés a la prestació, reduint el temps mínim de tutela d'un mínim de tres anys a un any i ampliant la durada de la prestació fins a dotze mesos per als joves amb menys d'un any tutelat, fet que incrementa el nombre de beneficiaris potencials.

A finals de 2020, amb la directriu 7/2020, es produeix un canvi en la gestió del Servei d'habitatge, assignant a l'Àrea de Suport noves funcions de gestió administrativa. Mentre l'elaboració del PTI passa als pisos, passa als pisos. Aquest canvi modifica els rols però manté l'àrea com a referent del jove. Amb l'entrada en vigor de la Llei 2/2021 –a principis de 2022, entra en vigor– es modifiquen aspectes claus de la prestació econòmica com és: els efectes econòmics passen a ser des del mes següent a la sol·licitud. S'amplia el termini de presentació fins a sis mesos abans dels divuit anys. Es diferencien els efectes de l'activitat laboral, suspensió o extinció segons el tipus de contracte i s'exclou la mobilitat acadèmica com a causa d'extinció per residir fora de Catalunya.

Sense temps suficients per consolidar aquests canvis, l'any 23 es produeix una nova modificació normativa que elimina l'obligatorietat del PTI signat per tramitar la sol·licitud, substituint-lo pel compromís de seguir el PTI i suprimeix l'avaluació als

vint-i-u anys. Aquests canvis obliguen a treballar amb dos models de gestió simultanis segons la data de la sol·licitud, abans o després del 18 de març de 2023. Tot i que la supressió del PTI previ pretenia agilitzar la concessió, ha incrementat de forma molt significativa el nombre de requeriments de documentació, especialment quan els joves no aporten tota la informació o presenten errors.

L'any 24 es van generar més de 1250 requeriments entre documentació laboral, SEPES bancaris o esmenes a sol·licituds. Cal tenir en compte que els joves atesos tenen un coneixement molt limitat del procediment administratiu, fet que provoca múltiples requeriments per a una mateixa sol·licitud, un augment de les atencions presencials i una dilatació dels terminis de resolució. A això s'hi afegeix un volum considerable de joves que presenten més d'una sol·licitud, fet que també impacta en el temps de concessió.

En relació amb l'aplicatiu Sínia, abans de l'aprovació de la directriu 7/2020, l'àrea gestionava els expedients en una base de dades pròpia, al marge de la base comuna de la DGPPIA, ja que és el Sínia. Arran del canvi d'encàrrec, l'any 2021 es va iniciar la gestió dels expedients al Sínia assistencial dels recursos d'habitatge, però l'assignació massiva d'aquests expedients va resultar inviable a causa de la diversitat d'expedients d'origen, fet que va obligar a una gestió manual, expedient per expedient. Aquest procés va comportar un important esforç organitzatiu, incloent l'obertura d'uns cent seixanta recursos d'habitatge i la gestió de més de vuit-centes ocupacions, una a una, la preparació de plantilles de resolució, la formació del personal, la gestió d'accessos per a les entitats, l'elaboració de guies d'ús i un canvi dels circuits i de l'organització interna del servei.

Pel que fa a la prestació

Fitxer 13CIADGAIA2

socioeconòmica, fins al 21, la tramitació de documentació era íntegrament en paper, amb revisions manuals i enviaments interns que incrementaven el temps de gestió. En els anys posteriors, tot i que alguns documents ja es podien obtenir mitjançant interoperabilitat, la valoració de les concessions, com les modificacions, continuaven realitzant-se expedient per expedient, mantenint una elevada càrrega administrativa.

A tall d'exemple de les limitacions de l'aplicatiu, es pot destacar el canvi normatiu del 23, que permet ampliar la prestació econòmica fins als vint-i-tres anys. Tot i això, aquesta modificació no es va reflectir al sistema informàtic fins a principis de 2025, un any després, ja que l'aplicatiu s'extingia automàticament la prestació als vint-i-un anys. Aquesta desalineació entre la normativa i l'eina de gestió va generar endarreriments a la tramitació, incidències massives administratives i queixes per part dels joves, inclosos requeriments de la Síndica de Greuges.

Amb relació a la interoperabilitat, tot i la existència de la plataforma d'interoperabilitat PICA, no ha estat possible accedir a consultes necessàries per a la concessió i modificació de les prestacions. En concret, no s'ha pogut disposar de la informació relativa a les retribucions mensuals dels joves derivades de les rendes del treball, ja que mai no s'ha assolit interoperabilitat amb les bases de cotització de la Seguretat Social. Si bé és possible consultar la vida laboral, sense els imports no es pot fer el tràmit. Això fa obligatòria la presentació de fulls salarials per part dels joves, imprescindible per fer els càlculs corresponents. Tot i que tinguem també les bases de la Seguretat Social, és imprescindible tenir els fulls salarials perquè es necessiten els imports exactes.

Personal i perfils, en els darrers anys, la DGPIA ha experimentat un creixement molt significatiu, sense que aquest hagi anat acompanyat d'un increment proporcional dels recursos humans. A finals de desembre del 24 hi havia 8.977 infants i adolescents en mesura protectora, mentre que l'àrea atenia 5.978 joves, fet que evidencia l'elevada càrrega assistencial. L'àrea és un servei amb perfils d'educadors socials, psicòlegs i personal administratiu que històricament tenia un perfil tècnic d'acompanyament i elaboració dels PTI. Tanmateix, l'augment del nombre de joves atesos, de sol·licituds i de l'exigència administrativa, especialment en la gestió de les prestacions econòmiques, ha transformat progressivament el servei en una unitat gestora, sense haver disposat del temps ni dels recursos necessaris per adaptar-se als continus canvis.

Pel que fa a la prestació econòmica, abans del 2018 l'àrea només donava suport puntual en algun aspecte administratiu, com ara trametre algun tipus de documentació a gestió administrativa. Amb el temps s'han hagut d'ampliar els

recursos humans, passant d'un educador al 2018 a tres educadors, dues administratives i una psicòloga a l'any 25, recursos que, tot i l'augment, han resultat insuficients davant les exigències actuals. Aquest augment ha estat en detriment d'altres encàrrecs. I no és que aquestes persones les tinguéssim a més a més, sinó que va ser una reorganització del propi equip per poder donar assistència a aquesta exigència que demanava la prestació econòmica.

Finalment, cal destacar que el personal no ha estat gairebé mai al cent per cent de la capacitat operativa a causa de baixes, vacances, jubilacions, retards en la cobertura de vacants i, recentment, els processos d'estabilització. Tot plegat ha generat una complexitat important en la gestió del personal i ha limitat la capacitat de resposta del servei davant l'increment sostingut de les tasques assignades.

Externalització de la prestació, arran de l'augment significatiu de sol·licituds i de les dificultats en el seguiment del PTI, per exemple, al febrer de 2021 vam detectar que tenia 911 expedients pendents de gestió per manca de pla de treball, fet que en bloquejava la tramitació. Davant d'aquesta situació i d'altres, es va impulsar un procés de licitació amb l'objectiu de reduir l'acumulació d'expedients i garantir el posterior seguiment. Un cop adjudicat el contracte, es van iniciar les coordinacions amb la nova entitat i es va organitzar el traspàs d'expedients de Sant Pere Claver a la UTE Resilis Mercè Fontanilles, així com la distribució de la resta d'expedients de Barcelona i dels territoris de Girona, Tarragona i Lleida. El traspàs es va fer atenent l'estat de seguiment de cada jove i el vincle amb el referent per garantir una intervenció de qualitat. Aquest procés es va desenvolupar durant els mesos de novembre i desembre de 2022 i va requerir temps de coordinació per assegurar l'aplicació adequada dels criteris normatius, el model del PTI, l'adaptació als canvis normatius i la unificació de criteris entre els equips implicats.

Amb relació al seguiment i control de les prestacions econòmiques, es disposava d'un diagrama de fluxos que marcava la intervenció de les dos unitats que gestionen la prestació econòmica: l'àrea de joves, com a unitat que fa la tramesa de les propostes, i gestió administrativa, com a unitat que prepara la nòmina. Els referents educatius són les persones que fan el seguiment de l'ajut i que, juntament amb el jove, l'acompanyen en tot el procés. Aquests referents educatius també intervenen

amb la documentació de caire econòmica per tal de valorar si s'ha d'aplicar una reducció, una extinció, una suspensió o una denegació, programar una pròrroga o un increment de la prestació.

Les coordinacions entre els diferents agents és clau per tal de facilitar el seguiment. Així, teníem reunions de coordinació cada tres setmanes entre l'equip Sevap de seguiment de les prestacions, els referents de pisos i l'equip de prestacions del servei del jove, per aclarir circuits, dubtes i criteris. En algunes d'aquestes reunions participava la Unitat de Gestió Administrativa. Altres reunions de coordinació amb referents i Sevap. Totes les propostes tant del Sevap com els referents dels pisos es recollien en excels quinzenals. Aquesta informació és traslladada..., era traslladada al Servei de Gestió Administrativa a efectes del seu pagament. Gestió administrativa cada mes feia el retorn de la nòmina, de les propostes tramitades i les incidències que s'hagin pogut produir; coordinacions amb el Servei de Suport Jurídic de la DGAIA per aclarir dubtes i criteris; memòria anual dels equips Sevap, la UTE, eren lliurades cada any per territoris, també feien fulls mensuals de seguiment d'alguns ítems que ens interessava saber i valorar en relació amb aquest seguiment; i reunió anual amb la UTE Mercè Fontanilles per al seguiment del projecte.

Les conclusions més importants, i a tall de resum, podem dir que ens hem trobat amb un increment de joves atesos sense increment d'efectius personals, en un context encara condicionat pels efectes de la pandèmia. Canvis normatius continus amb adaptacions freqüents dels procediments, criteris i de l'aplicatiu Sínia amb temps de resposta llarg. Manca de directrius actualitzades que dificulten una aplicació homogènia de la normativa davant la complexitat dels perfils atesos. Dèficit estructural del personal, que limita la capacitat operativa i el seguiment adequat. Eines de gestió inadequades, aplicatiu fragmentat: per un costat tenim l'habitatge, per un altre costat tenim les prestacions sense possibilitat de creuament de dades. El copagament en el servei d'habitatge, no és possible extreure dades de manera directa, que permetin avaluar-ne l'impacte o el compliment de forma sistemàtica, manca d'interoperabilitat amb altres sistemes com la Seguretat Social, que impossibilita actualitzacions àgils de les prestacions, necessitat d'eines informàtiques adequades per a l'obtenció de dades, creuament, informació

complementària i cronificació dels problemes que han esdevingut estructurals quant a personal i eines de gestió.

També m'agradaria fer una..., re, un minut, dos minuts, per dir que voldria valorar alguns aspectes que s'han portat a terme i que crec que són positius i que s'haurien de destacar. Com que es valora com positiu l'acord a què es va arribar amb universitats per a la reserva d'una plaça per grau a les dos universitats catalanes que ha afavorit l'accés dels joves extutelats a la universitat. La coordinació amb projectes com el projecte 360 o les gestores de sensellarisme, amb l'objectiu de revincular joves que han sortit del sistema amb l'objectiu de tornar-los a vincular a programes de l'àrea. També el programa TRFO, del SOC, amb joves extutelats que, entre els anys 21, 22, 23 i 24, s'han adherit al programa 1.081 joves. El seguiment de 2.177 prestacions a l'any 24 i la disponibilitat de 280 places a recursos d'habitatge a juliol del 25 constitueixen un suport clau en el procés d'emancipació dels joves.

El canvi en el reglament d'estrangeria també és una fita i una línia que s'ha obert de la «combo» específica, que és la 1.8.4, destinada a l'acompanyament psicològic i jurídic que reforça l'atenció integral als joves i amplia el suport especialitzat.

El president

Hauria d'acabar, senyora San Miguel.

Teresa San Miguel López (excap de l'ASJTET (SAPJTET), Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència)

Sí. Bé, tinc les millores que, en tot cas, ja les podria parlar després. Cap problema.

Gràcies.

El president

Gràcies. Tot seguit té la paraula el senyor César Hergueta de Diego. Quan vostè vulgui, té la paraula.

Cesar Hergueta de Diego (educador social i membre Cofundador del Col·lectiu d'Educadores Socials de Centres Propis (CEC))

No l'ha rebut, d'acord. Llavors jo el que penso és que intentar llegir-lo..., són dades. Jo penso que això satura una mica i preferiria...

El president

Si em permet, qualsevol documentació que vostès vulguin aportar, la traslladen a...

Cesar Hergueta de Diego (educador social i membre Cofundador del Col·lectiu d'Educadores Socials de Centres Propis (CEC))

De fet, està enviat per correu. Si no, ja revisem al final i anirem a veure què ha passat.

El president

En qualsevol cas...

Cesar Hergueta de Diego (educador social i membre Cofundador del Col·lectiu d'Educadores Socials de Centres Propis (CEC))

Però penso que tota la informació la teniu aquí, la podeu llegir i no que jo us la llegeixi aquí i no sé si avancem gaire. Jo prefereixo fer comentaris sobre aquest text i després, amb les preguntes, miraré de fer algun aclariment, si s'escau.

Així que començaré pel final, que és una cosa que faig a vegades en la literatura, és a dir, les conclusions a les que arribem el col·lectiu sobre les nostres experiències professionals de què és el que passa a la DGAIA, clar, prèviament hi ha el diagnòstic, que és el que s'hauria de fer perquè és el..., protocol·làriament correspondria, després fer propostes i després arribar a conclusions. Doncs aniré directament a les conclusions, perquè així penso que és el més important.

Entenem que les disfuncions són tan grans dins des de..., jo li dic la PAPAIA, perquè ja no sé com dir-li, a la DGAIA. O sigui, fins i tot els canvis de noms són eufemismes, penso jo, que per amagar la deixadesa i la negligència política i administrativa de la qual d'alguna manera tots formem part, tots els que treballem o hem treballat a dins d'aquesta organització, i una altra manera de dir el que tinc és que –i això crec que afecta també a la política– és allò de la banalitat del mal, no? És impossible constantment donar respostes a les disfuncions d'aquesta organització, que està molt mancada de recursos, de supervisió i de suport i per això passen les coses que explicava la companya, i aquesta manca de suport, doncs, va generant, d'alguna manera, aquestes situacions, diguem-ne, de revictimització dels infants i, fins i tot, de patiment dels professionals que treballen en l'atenció directa.

Per tant, el que entenem com a conclusió és que hi ha una responsabilitat democràtica que consisteix en que els drets que tenen els infants s'han d'exercir. Són drets polítics, són drets socials, són drets cívics i no s'ho creu ni la pròpia administració, pels incompliments que després intentaré enumerar alguns d'ells, ni s'ho creu la política, lamentablement.

Si la política s'ho cregués, sabria que els infants tenen drets explícitament polítics, que estan reconeguts per la mateixa administració de la Generalitat i algú hauria de dir què passa, per exemple, el dret a tenir consells de participació als centres residencials –parlo de protecció a la infància– i als consells de la ciutat, que és un altre tema que sí que s'està avançant i s'exerceix, però en determinats centres i s'hauria d'ampliar la normativa a tots els centres residencials –quan dic residencials dic d'acollida, etcètera, tota la tipologia de centres de protecció a la infància– haurien de reconèixer aquest dret, que està reconegut amb normatives específiques de la mateixa administració catalana –no parlo d'una altra administració– de la pròpia i que emana, evidentment, de normatives de Nacions Unides de drets dels infants i aquí es concreta en decrets específics que teniu aquí dins de què es tracta i no s'ha constituït ni un. Però és que fa dècades i això és una vulneració i un maltractament infantil. Aquí és una forma de no donar veu als infants ni fins i tot a través dels seus professionals. Per tant, hi ha una responsabilitat democràtica, perquè, si volem construir democràcia, ha de ser entre tots i s'ha de començar per l'aplicació de les pròpies normes, no?

Una de les coses més greus que trobem és que aquí ha sortit el tema de que manca control i suport a l'atenció directa. Falta. Falta suficient atenció directa, però tot això requereix una organització eficient. Si l'organització no dona elements per gestionar adequadament l'atenció directa, doncs francament, com el que passa amb els ferrocarrils, passa el mateix a la DGAIA. Què passa? Que els infants i els seus professionals tenen poca veu, no tenen representació política en el sentit que no tenen dret al vot, per dir així, i entre tots fem la banalitat del mal. No ens ocupem prou de protegir i de garantir un futur possible i potent per a aquests infants.

Aquí està explicat, casos greus d'estudis acadèmics fets sobre abandonament prematur dels estudis i fracàs escolar galopant. És a dir, els infants que estan en

protecció a la infància es revictimitzen, o sigui, una vegada que entren a la pròpia protecció, resulta que cauen en dades astronòmiques de fracàs i d'abandonament. Això, com se sap des de fa molts anys, dècades, doncs no ho sé. Entre tots s'hauria de posar els elements que aquí enumerem per millorar aquesta situació. Però no sabem què passa, que sempre acaben canviant de governs i que cadascú aconsegueix no avançar gaire en el tema, no?

Retre comptes,

Fitxer 13CIADGAIA3

el rendiment de comptes és fonamental i aquesta és una clau de la qual l'administració, la política, s'escapoleix constantment. Mandat rere mandat no es rendeixen comptes i s'han de retre comptes. Aquí s'han donat una sèrie de dades, però és que això s'hauria de fer, crec jo, no ser trimestral, quadrimestralment una comissió permanent, una comissió, la comissió específica de protecció a la infància, però permanentment supervisant i revisant totes aquestes dades, aquestes massificacions, aquestes cronificacions que pateixen els infants, aquesta revictimització que pateixen els infants, aquests drets que no es compleixen –aquí estan numerats–, aquestes constitucions de consells de centres de participació d'infants, que es diu així que jo no he fet el decret ni nosaltres hem fet el decret, i que no es compleix. És increïble! És una vulneració fantàstica, bé, increïble. Vol dir que d'alguna manera, entre tots, exercim desídia i negligència. Quan anem a la síndica dels infants i li demanen, i nosaltres també ho fem al departament, a la Conselleria, a la secretaria general i als recursos humans –impresentable–, li demanem aquestes supervisions, aquests suports, doncs no, sempre estem sense resposta, no?

Aquí hi ha un fet que, com a conclusió, diem que invertir en infància, i això són estudis que està explicat aquí, aquests estudis d'on emanen, sobre que no es tracta d'una despesa sinó una inversió. Estudis longitudinals fets fa ja una dècada als Estats Units en els quals s'observava que invertir un euro en infància –bé, allí es deia dòlars, evidentment– repercutia a la societat 7 euros. És una inversió extraordinària i fantàstica, perquè si això no es produeix adequadament, el que

aconseguim és fracàs escolar, abandonament escolar, manca de treballadors qualificats, conflictes socials. Això va en una forma de revictimització a la infància, no?

Les propostes que proposaven i que venen del diagnòstic són, és a dir, les privatitzacions són tan grans i tan enormes que aquí aportem alguna dada. Si s'han creat, crec que diu, en nou anys aproximadament, unes 1.300 places són totes, absolutament totes –de residencial– totes privades. És una forma de tenir dos esglaons professionals, diguem-ne, els públics. que no arriben al cinc per cent de centres públics i de places públiques, front del noranta-cinc per cent. Com que l'administració no dona prou suport, els centres propis externalitza, perquè, d'alguna manera, d'aquesta manera sembla que gestiona, però es treu les mans, la política i la pròpia administració, perquè si no, tothom diria: Escolta, això per què es fa? Si després no som capaços de controlar ni els centres propis i...

Perquè no hi ha inspecció suficient, aquí parlem de la inspecció. No hi ha inspecció suficient ni qualitativa per centres propis, molt menys pels privats i són tots privats. Això vol dir que si la nostra gestió és qüestionable en termes qualitatiu, de protocols i de procediments qualitatiu, que estem improvisant constantment, amb saturació, amb sobreocupació, amb conflictivitat per la complexitat dels infants, les malalties en les que arriben, doncs, ja no vull explicar, ja no t'ho vull explicar com estaran els privats. Vull dir, ho sabem. Tenim informes del Síndic de Greuges, tenim informes que portem aquí en diversos casos. Penso que, és clar, aprofundim després una mica més, però aquestes excés de privatització denota, des del nostre punt de vista, desídia i negligència per no assolir la responsabilitat que són els nostres infants i que és el nostre futur com a país, però és que hem de començar per construir des de..., aquí parlem també de la base. Alguns són nadons, nadons! La qualitat de l'alimentació és patètica. Cap de nosaltres som capaços de portar una setmana seguida els nostres fills a dinar en alguns centres. Hi ha centres que alguns, afortunadament, tenen una qualitat, però és que hem arribat a posar denúncies de que dos centres que haurien de tenir el mateix servei, de províncies diferents, és diferent. Uns estan en la categoria A i l'altre al B. Això és inconcebible legalment. Però això passa. I quan es presenten les queixes al Síndic i al Departament, sense

resposta, durant anys, sense resposta i és un maltractament comparatiu. El mateix ciutadà té el mateix dret, no? Vaja, doncs això passa.

I quin és el problema? Doncs la banalitat del mal, perquè és que és complexa, és que no sé què... doncs iguala-ho, com a mínim, no? No dic a la baixa, no, m'entens? Aquesta manca de supervisió, aquesta manca d'inspecció qualificada, perquè, és clar, la inspecció, quan arriba a un centre, porta un llistat d'elements a observar. El que no està escrit allà, no sap res. Com que allà no consta que han de tenir un consell de participació, perquè no l'han posat: ah, doncs això no consta a la inspecció. Ha d'haver-hi un arxiu sobre aquestes inspeccions. Parlem sobre aquest tema. Les inspeccions sembla ser que també van desbordades. Arriba un punt en que la inspecció diu: «Jo faig el meu escrit, el meu informe i ja es veurà». Hem aportat la documentació, em sembla que hi ha algun informe sobre la inspecció, no?

Després, és clar, hi ha entitats d'aquestes privades, que són tantíssimes, que incompleixen la normativa però que tampoc arriben. I que jo sàpiga, quan una administració incompleix el contracte, posem el cas, per exemple, d'un càtering de menjador, doncs has d'aguantar fins que acabi el contracte. Estàs donant baixa qualitat de menjar als infants, que estan en època de creixement, i no pots tallar aquell contracte per incompliment perquè haves complert amb un menú diari i setmanal, amb una qualitat determinada que no arriba o directament els elements que diu allà que hi ha d'haver ni tan sols hi són. Això no és desídia? Això no és negligència? Nosaltres admetríem portar els nostres fills a un bar a dinar i que diu «entrepà de xoriço» i els possessin mortadel·la? Diu, escolta, estem pagant una cosa que no m'estàs donant. Doncs això passa a diari. No dic a tots els centres, però en molts centres passa això. i parlem de coneixement de causa, vull dir, no, no s'inventa...

I estan fetes les queixes. Vull dir, aquí parlem de la Síndica de Greuges, perquè és interessant que observeu els seus informes, perquè recullen les nostres queixes i les porten després a... Tenen més interlocució que nosaltres amb l'administració i així van fent propostes que ens diuen que no els atenen. En fi, hi ha un...

A banda del tema de la massificació, tenim un tema que, a l'àmbit privat, que és aquest majoritari, per llei, per llei, han de tenir una qualificació els professionals.

Aquesta qualificació sovint –no sabria dir el percentatge de centres, però són molts– no es produeix. Es poden donar casos fàcilment que cada vuit o deu educadors hi hagi..., bé, educadors professionals, atenent als infants que han de tenir una titulació específica d'educació social, es dona el cas que hi hagi un potser un dia a la setmana. No penseu que cada dia un. Un a la plantilla, un! És clar, això és com anar al metge i que t'atengui, amb tot el respecte, l'administratiu de la porta perquè treballa al CAP. Això és inadmissible. Això no és decidir, això és negligència galopant per part de l'administració i per part de la política. Perquè això penso que és que no, no és admissible de cap de les maneres. No sé com ho veuen vostès, però em sembla *atronador, en fin*.

Després, els centres, a més de massificar sovint, estan estigmatitzant els infants, perquè se'ls porta fora dels àmbits de socialització fàcil on puguin anar a fer esport, fer lleure, a integrar-se amb el barri i els centres, també per diferents directives, haurien de tenir unes mides acollidores, sobretot més quan els infants són més petits, i això no es produeix. Hi ha centres que estan absolutament massificats. Aquí expliquem alguns casos. Expliquem algun cas de Girona, per exemple, que el centre tenia una població de trenta-sis infants i s'ha arribat a noranta. S'ha passat a vegades de cent. La plantilla sovint tampoc arriba, però és una cosa contrària als principis de qualitat atencional que marquen diferents guies de qualitat dels serveis d'atenció.

També hi hauria d'haver una diversificació de tipologies de centres. Això està explicat pels propis creadors de les guies de qualitat, [# 00:09:44], que expliquen que es produeix una revictimització quan els infants que estan en patiment per malalties han de conviure permanentment en centres de tipus genèric i ni uns ni altres els hi va bé i haurien de poder anar a centres específics i terapèutics, no? O sigui, és evitar la sobreocupació. Anar a una diversificació.

I, bé, aquí el que comentem és que s'hauria d'aplicar la legislació vigent, absolutament. Bé, tot això té conseqüències que estan aquí redactades i la conclusió és que invertir en infants és garantia social i de futur pels infants i pel país. Aquesta és la conclusió real. Us recomanem que mireu aquests estudis. Tampoc cal mirar els estudis, perquè és una cosa de lògica que tots practiquem amb les nostres

famílies i amb els nostres fills. M'entens? Vull dir, està recollit aquí. Si voleu fer preguntes, quan em toqui el torn. Jo ja he acabat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Hergueta. Tot seguit, com dèiem, és el torn dels grups parlamentaris per formular les seves preguntes o consideracions. En primer lloc, té la paraula en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya la diputada senyora Ennatu Domingo Soler. Quan vostè vulgui.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, president. Senyor Hergueta, senyora San Miguel, gràcies per la seva compareixença. En aquesta comissió, portem mesos escoltant experts i entitats de l'àmbit d'infància, també càrrecs del Departament i de la DGAIA, i també testimonis i treballadors dels diversos serveis vinculats a la DGAIA. Crec que podem afirmar també, com ha dit el senyor Hergueta, que el que veiem nosaltres, dels diversos testimonis, dels diversos compareixents, és que no estan d'acord amb la diagnosi. O sigui, nosaltres tenim, per una banda, un informe del Síndic de Greuges, Sindicatura de Comptes, els testimonis dels treballadors que alerten o que denuncien unes irregularitats en la gestió dels recursos públics i els serveis per part de la DGAIA i tots els compareixents, ex alts càrrecs vinculats al Departament i a la DGAIA que neguen rotundament l'existència d'aquestes irregularitats. I, per tant, crec que l'objectiu d'aquesta comissió d'investigació des de l'inici ha estat aclarir els fets, entendre i aprofundir en aquest desordre que veiem dins la DGAIA, especialment en l'àmbit d'infància i sobretot també posar les bases per a una reforma del sistema d'atenció i protecció de la infància i adolescència.

Per tant, les meves preguntes seran per ampliar la intervenció de la senyora San Miguel, perquè crec que, com ens ha explicat moltes coses i amb el temps que tenim, crec que valdria la pena aprofundir una mica més. Un cop es va començar a externalitzar el seguiment dels joves tutelats i extutelats el 2022, a nosaltres ens agradaria saber quins mecanismes de seguiment i control s'utilitzaven per poder fer seguir precisament la tasca d'aquesta entitat. Els informes del Síndic de Greuges

presenten indicis de que Resilis no acabava d'informar del tot de la situació de canvi, sobretot dels joves.

De fet, el senyor Hergueta ha obert tot un altre àmbit que crec que no entrava dins el marc de la investigació que hem estat fent en aquesta comissió i, per tant, també ens agradaria que si pot aprofundir o explicar-nos la proposta que té vostè per millorar el control dels serveis residencials. Evidentment, nosaltres no creiem que l'externalització per sí sigui un problema i sobretot la cooperació, vull dir, l'administració no ho pot fer sola i, per tant, hi ha d'haver altres actors que puguin participar en aquest suport dels serveis i dels recursos. I, per tant, ens agradaria saber com es pot millorar el control i el seguiment d'aquestes entitats o d'aquests serveis residencials.

En concret també, a la senyora San Miguel, ens agradaria preguntar-li quines tasques exercia com a cap del servei de l'Àrea de Joves Tutelats i Extutelats, quantes persones formaven l'equip de seguiment i quin volum d'expedients revisava cada persona, perquè ens ha dit que..., ens ha donat dades molt elevades i, per tant, creiem que les ràtios no eren prou bones. Ens pot explicar què pensa sobre la denúncia que ha fet el testimoni protegit sobre el fet que se li demanava falsificar documentació?

Finalment, de quina manera es coordinava la Direcció General amb els equips i entitats que fan el seguiment de les prestacions i suport als joves? Els seus subordinats saben que no es pot accedir a la informació laboral dels joves extutelats i que, per tant, hi podia haver irregularitats. I, finalment, sobretot, crec que és important si pensem en els drets dels infants, els joves estaven alertats de que, si no informaven dels canvis en la seva situació

Fitxer 13CIADGAIA4

sociolaboral, s'endeutarien amb Hisenda?

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'honorable senyor Joan Ignasi Elena Garcia. Té vostè la paraula.

Joan Ignasi Elena Garcia

Bé, moltes gràcies. I, en primer lloc, a banda d'agrair-los que hagin vingut i les seves aportacions com a experts i coneixedors del sector i del que parlen, jo voldria començar compartint bona part del que ha dit el senyor César Hergueta. És fàcil el cognom. Agrair-lo, agrair-li, esperar el document que segur que ens arribarà, però compartir que, efectivament, els recursos han de ser molts més dels que està dotat el sector. I segurament sí que, si una de les conclusions hem de treure de tot plegat, és aquesta i si traiem aquesta –i moltes altres, eh?–, però aquesta em sembla que farem una bona contribució perquè és material sensible. Són persones especialment sensibles, que estan mancades de moltes coses, de recursos, però no només, sinó també d'afecte i d'entorn i de recursos personals per sortir-se'n en una societat, en fi, que com fàcil, per entendre'ns, no és.

També de persones molt diverses i, en aquest sentit, li voldria també preguntar –també a tots dos– quin impacte va tenir l'arribada de tantes persones d'altres països, menors, en el funcionament del servei, del sistema, de la direcció i també de l'estat, en fi, de tot plegat, dels serveis i dels recursos que es tenen. Persones que, a més a més, tenen un plus de duresa del que han patit per venir i del que han patit a l'origen, no? I d'esperances que a vegades són ignora..., són..., d'esperances que molt sovint s'assemblen poc a la realitat, que després es troben de rebuig i de dificultats. I això també és un element afegit de gestió afectiva i humana de les de les persones que venen.

Voldria preguntar-li a la senyora San Miguel quin és el seguiment que es fa del Sevap? És a dir, qui el fa? Cada quan? Amb qui? Què passa quan un professional té alguna queixa o alguna..., en fi, manifesta alguna discrepància respecte alguna qüestió? Què és el que es fa? Com es gestiona això? Quines són les dificultats que tenen per..., que pateixen per tramitar les prestacions? En aquest sentit, n'hem parlat aquests dies abastament, una de les dificultats de les prestacions que obtenen els joves és que són molt diverses i que, en temps real, és molt difícil conèixer el canvi

de situació de les persones, a diferència d'altres prestacions com la de la jubilació, que el canvi sap perfectament, malauradament, quina és la situació d'un jubilat.

I acabo amb dues preguntes més. És: com es fa? És a dir, com fan el seguiment dels joves des de l'àrea? Diguem-ne des de... I què fan quan un jove té una situació, un canvi de situació? Quan se n'assabenten del canvi de situació i, per tant, deixa de tenir un dret o perquè no compleix el pla de treball que té o perquè troba feina i li canvia el context.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'excel·lentíssima senyora Lorena Roldán Suárez, quan vostè vulgui.

Lorena Roldán Suárez

Sí, moltes gràcies, president. Saludar, evidentment, a la senyora San Miguel i al senyor Hergueta per haver vingut avui i per exposar-nos també la seva visió sobre el que està passant en el món de la infància aquí a Catalunya. Em dirigeixo, en primer lloc, a la senyora San Miguel, vostè..., bé, fa una estona hem tingut la compareixença de l'alertant que va posar en coneixement de l'Oficina Antifrau, doncs, els fets que estaven ocorrent en el seu centre, però abans d'això va fer la denúncia corresponent també als seus caps de servei. En aquelles dates, el 2024, al maig, vostè era precisament la cap de l'àrea de Suport als Joves Tutelats i Extutelats i va ser vostè qui va signar la resolució que posava fi a aquella primera denúncia que fa l'alertador, en aquest cas. I el que vostè deia en aquesta resolució era que es podia concloure que no es detectava cap irregularitat en la gestió feta. A mi m'agradaria preguntar-li exactament en què es va basar per dir que no existien aquestes irregularitats i si a dia d'avui manté aquesta opinió o si faria una resolució diferent. Li ho dic perquè, sobretot arran d'aquí, hem conegut moltíssimes informacions, algunes d'elles de la Sindicatura de Comptes, altres de la Sindicatura de Greuges i les més greus, aquelles que s'estan investigant per part de l'Oficina Antifrau, que té unes certes proves que hi ha uns determinats testimonis. I l'oficina ha donat, doncs, aquesta versemblança a aquests fets amb, insisteixo, doncs, per

exemple, testimonis que diuen que es falsejaven els expedients, testimonis que diuen que hi havien places fantasma, és a dir, places que s'estaven pagant però que allà no hi havia cap extutelat, que fins i tot alguns d'ells ni tan sols vivien a Catalunya. Per tant, li pregunto si vostè es reitera en que no hi havia cap irregularitat, perquè insisteixo que el que estem veient fins al moment, la veritat és que a nosaltres ens sembla molt greu. És evident que hi haurà d'haver una altra instància que determini aquests fets, però de moment les proves que tenim damunt de la taula són prou greus com perquè vostè, com a cap de servei, digués que allà no hi havia cap irregularitat.

També li vull preguntar si vostè tenia coneixement de l'assetjament que va rebre aquest treballador per posar en coneixement aquestes irregularitats. Li ho dic perquè hem tingut l'oportunitat d'escoltar uns àudios dels seus caps de servei en aquest moment que la veritat fan vergonya aliena, doncs aquestes amenaces amb aquest treballador únicament, hi insisteixo, per fer la seva feina, que era detectar una irregularitat i posar-la en coneixement de qui corresponia. Per tant, si em pot contestar tot això, jo li agrairia.

I en els quinze minuts que em queden, dirigir-me al senyor Hergueta, m'ha semblat una intervenció molt valenta denunciant el que vostè ha detectat que no es fa bé. Ha parlat de negligència. De fet, nosaltres hi coincidim. I li faig una pregunta, no sé si me la podrà respondre, espero que sí, però si en la seva opinió creu que es fa negoci a Catalunya amb la infància.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya. Quan vostè vulgui.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Bona tarda. Moltes gràcies a les compareixents per les seves reflexions i aportacions. Des de Comuns compartim la reflexió amb la que finalitzava la seva intervenció el senyor Hergueta, tenint en compte la situació actual que ens situa a la cua d'Europa en matèria d'infància, doncs sobta, efectivament, que la

inversió en infància no sigui una prioritat de país o la prioritat central, gairebé a Catalunya. I des d'aquesta perspectiva, l'antiga DGAIA havia d'assegurar el benestar físic i emocional dels menors. Però clar, no seríem aquí si sempre s'hagués aconseguit. Per tant, alguna cosa no ha acabat de funcionar.

Per això, pensem que és imprescindible definir canvis en el sistema de protecció i introduir elements per reforçar-lo i els recursos necessaris. També per reforçar les professionals i donar-los eines per poder fer la seva tasca en les millors condicions possible.

Voldríem conèixer el punt de vista dels dos sobre diverses qüestions. En primer lloc, respecte a quins mecanismes es podrien implementar, doncs, entorn a qüestions com la garantia de les condicions laborals i salarials òptimes de les professionals que permetin, d'una banda, el reconeixement de la funció i els riscos laborals, però, d'una altra, també la continuïtat del lloc de treball per eliminar l'alta rotació i garantir la continuïtat de la referència de les relacions de confiança entre els professionals i els menors atesos.

En segon lloc, també respecte a l'increment de professionals per tal de garantir unes ràtios adequades, per fer real aquest acompanyament i seguiment. També l'expert anterior es referia i és un tema que ha sortit recurrentment al llarg de les sessions de la comissió, respecte a l'externalització del servei i acompanyament del pla individual dels menors. Però aquesta externalització és cert que impactava també sobre la continuïtat de les prestacions d'extutelats, que està a l'arrel dels pagaments indeguts que es van produir, que no afavorien en absolut aquests menors i que els fets han desvetllat, a més a més, el seu caràcter ineficaç. Sabem que la resolució la signava l'administració, però sobre la base de la supervisió i seguiment realitzada per una entitat externa que, si no era objecte de supervisió i suport, podia donar lloc a resolucions errònies. Com consideren que es poden evitar aquests pagaments indeguts?

I una última qüestió perquè veig que no em queda gaire temps. A ningú se'ns escapa que el debat social que s'ha originat obeeix a casos d'abusos, també d'irregularitats a la gestió i és clar que cal actuar al respecte i, per tant, estem al punt en el que estem també com a resultat del succeït anteriorment. I acabo amb una pregunta:

Què creuen que es podria haver fet diferent per evitar arribar a la situació actual? Partint de la base, jo no li posaré nom, no diré si són irregularitats o són errors. Però és clar que la perfecció no existeix, en aquesta qüestió tampoc. I que per tant, doncs, ens trobem en una situació en què alguna cosa no hem acabat de fer tot bé, perquè hem acabat en aquest punt.

I una última qüestió, i amb això sí que finalitzo. Parlava el senyor Hergueta de la introducció d'una inspecció adequada i suficient, també del caràcter públic de la provisió de servei, més enllà de la titularitat. Si podria aprofundir una mica més en aquestes qüestions.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I, finalment, té la paraula en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina. Té vostè la paraula?

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies. Sobretot, primer, agrair que hàgiu vingut a aquesta comissió a donar explicacions. Al final, tots el que busquem és com millorem aquest sistema, perquè aquests joves tutelats, que són responsabilitat de l'administració, tinguin una..., tinguin oportunitats en la seva vida futura.

A la senyora San Miguel, vostè ha explicat al principi de tot aquesta manca de recursos de l'administració i explicava com aquest increment de joves a càrrec de la DGAIA. Feia esment a l'arribada massiva de joves i tal. Però la realitat és que si traiem els joves migrats d'aquesta equació i quedem només amb els joves que ja teníem aquí, aquesta corba també creix de manera exponencial, incrementa molt els joves en aquell moment que l'administració té sota tutela. A què es deu? Què pensa vostè a què es deu aquest increment de joves? I jo penso, i deixi'm explicar-ho en veu alta: Quina relació té aquest increment amb que al darrere, al final, també hi ha un negoci sobre la protecció dels infants? Sobretot quan se suma a aquesta protecció, a tota aquesta especulació immobiliària, perquè s'ha convertit l'atenció

residencial i la gestió de la protecció en un negoci que acaba sent molt lucratiu per a empresaris i per a gestors privats.

Quan va haver-hi tot aquest increment, no es va doblar tampoc els treballadors interns, que eren els que ho estaven fent fins a aquell moment. I en canvi, el que fa, i ho ha explicat vostè, és externalitzar, obrir la porta a tots aquests empresaris i aquestes entitats privades que, pel que hem vist amb els informes de la Sindicatura de Comptes, al final, el que hem vist aquí al darrere ha estat una intencionalitat amb un enriquiment il·lícit i un fer un negoci, com deien.

Ha parlat també d'inspecció, quina inspecció es feia als centres? I quina es feien també als habitatges, a l'àrea de suport? També el testimoni que hem tingut abans ens explicaven que era... El que passava era un secret a veus, que tots els treballadors ho sabien, que tothom parlava de les places fantasmes. El que ens acaba d'explicar també l'altre compareixent: treballadors no qualificats, manca de personal, mala qualitat en el menjar, que això tothom ho sabia. És més, jo he vist actes d'inspeccions on s'especifica alguna d'aquestes coses, però després l'administració no ha actuat per posar-hi remei. Ens pot explicar per què? Llavors què és el que falta? Si sí que ho veuen, per què no passa res? Per què no millora? És que si no, realment no aconseguirem mai sortir d'aquí.

També aprofito per demanar amb en César, coincideixo que no n'hi ha prou amb una gestió directa. Necessitem més coses. Cal que aquesta gestió directa tingui recursos. Calen organismes externs de seguiment i tutela dels drets dels infants. Cal que vigilem què està passant. Però m'agradaria també si ens pots explicar quin efecte creus que ha tingut l'externalització. En què...? Me queda temps. Quin efecte negatiu ha tingut l'externalització? D'acord? Perquè puguem veure això. I quin és el paper que us han donat als treballadors de centres propis en aquest ex grup d'experts que ha muntat la DGAIA per repensar-se, per repensar tot el sistema, quin paper teniu i si heu pogut ajudar en aquest repensar, ja que sou els treballadors dels centres propis i aportar la vostra expertesa.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Tot seguit és el torn de nou dels compareixents, per un temps, com hem dit, de deu minuts per respondre a fer les consideracions que creguin pertinents. En primer lloc, té la paraula senyora Teresa San Miguel López. Quan vostè vulgui.

Teresa San Miguel López (excap de l'ASJTET (SAPJTET), Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència)

Bé, hi ha moltes preguntes. Jo començaré per el tema dels pagaments indeguts. Els pagaments indeguts no són irregularitats, són pagaments indeguts. I això és perquè és i és una quimera pensar que aquesta prestació, tal com està dissenyada, es pot actualitzar en temps real.

Fitxer 13CIADGAIA5

Perquè jo necessito la documentació que ha de portar el beneficiari. És a dir, que fins que jo no tinc aquesta documentació, jo no puc instar aquesta modificació. Això és així. Llavors nosaltres, una manera de pal·liar aquesta deficiència podria ser tenir les bases de cotització. Però tot i que tinguéssim les bases de cotització, aquests imports tampoc són exactes. Sempre es necessiten els fulls de nòmina i els contractes i els contractes, per la qual cosa si un jove comença a treballar el dia 1 i està cobrant la prestació fins al dia 30, no tenim aquesta nòmina. Aquest jove ha de registrar aquesta documentació i el jove la registrarà quan ho consideri oportú o adequat. És a dir, que hi ha un temps allà, ja tenim que s'allarga el termini per poder resoldre una modificació. Després, aquesta nòmina i aquest contracte ha d'arribar a les nostres mans. Nosaltres l'hem de revisar. Igual hi ha una errada i hem de fer un requeriment, és a dir, que no és possible o no ha estat possible fer aquesta actualització en temps real. És impossible fer aquesta actualització en temps real, tot i tenir les bases de cotització, que nosaltres no hem tingut en interoperativitat mai amb les bases de cotització de la Seguretat Social. Nosaltres sempre hem necessitat les nòmines i contractes dels joves, sempre.

I això era un treball, clar, nosaltres hem tingut dos models de gestió, que és el d'abans del 18 de març de 2023 i el de després del 18 de març de 2023. El model d'abans del 2023 es necessitava un PTI. Llavors, quan un jove feia una sol·licitud a l'àrea, es cridava aquest jove i es feia el PTI i si l'ajudava a adjuntar tota la

documentació. Això era un model de gestió, però el canvi aquest normatiu va provocar que hi hagués un altre model de gestió, perquè ja no era necessari fer el PTI previ. Per tant, era el jove el que havia de portar aquesta documentació. Llavors nosaltres requeríem la documentació necessària per poder fer o la concessió o la modificació quan ja estan en seguiment, la modificació. Llavors era o l'equip del Sevap si estava en el territori i, si estaven en pisos, eren els equips dels pisos amb coordinació amb el personal de l'àrea de suport. Llavors, quan tenim la documentació, instem la modificació. Sense tenir aquesta documentació, això és impossible.

En relació amb el tema de les places fantasma, jo quan..., jo, arriba un moment que sincerament em perdo una mica, la veritat. És a dir, que quan qui li ha posat aquest terme hauria de definir bé què vol dir plaça fantasma. Perquè clar, els joves, quan entren a un pis, entren amb una resolució de concessió i signen un PTI. És a dir, s'acredita el seu seguiment. Després es fan les renovacions de PTI, és a dir, que s'han de fer les revisions PTI cada sis mesos i signen també el PTI. És més, si hi ha un canvi substancial en alguna qüestió que fa necessari, es torna a fer una revisió del PTI. I després nosaltres vam instal·lar els fulls de seguiment mensual del copagament on el jove i el tècnic han de signar, a més a més, aquests ingressos per poder aplicar el copagament. Llavors el que és important és que es pugui acreditar que hi ha un seguiment d'aquest jove.

Llavors jo no entenc això de les places fantasma, perquè a més a més, els pisos el que fan cada mes és annexar, bé, fer l'annex on es posa tota la..., es llista tota l'ocupació d'aquell mes i es llista els nois, es llisten les estades i també... I nosaltres comprovem amb el Sínia que això sigui correcte. És a dir, que ha de coincidir l'ocupació del Sínia amb aquestes estades. És més, treballàvem amb excels, a banda, a banda, perquè el Sínia té moltes limitacions i no s'adapta a les nostres necessitats, no s'ha adaptat mai. Treballàvem a banda, amb excels, on treballàvem amb previsions. És a dir, nosaltres sabíem els nois que, a la setmana que ve, perquè ens coordinàvem amb els pisos, sortia aquest nen, sortia aquest altre, sortia aquest altre. Llavors no sé, no sé què vol dir això de la plaça fantasma.

El que sí que és veritat, que això també ja ho va dir l'Ester Cabanes de l'altre dia en relació amb joves determinats, com per exemple la noia que va posar com a exemple amb el tema de la universitat, doncs aquesta noia és un exemple. Jo els hi puc posar un altre. Hem tingut nois que s'han adherit al projecte Alma del SOC, que és un projecte que fan com una espècie d'inserció laboral..., no una espècie. És una inserció laboral en un país estranger. Aquests nois estan dos mesos i mig fora de l'habitatge. Clar, no estaven ocupant la plaça, però es que estaven vinculades i es pot acreditar un seguiment del seu PTI, perquè nosaltres treballem en processos d'inserció i llavors no podem tractar els majors de divuit anys com als menors, perquè un jove tutelat s'aixeca i se'n va a dormir en el mateix lloc, però un noi de més de divuit anys, nosaltres hem d'afavorir aquests processos d'inserció i això vol dir que aquests joves tenen mobilitat. És que hem de procurar que tinguin aquesta mobilitat acadèmica i laboral, perquè és que en un temps hauran de treballar. Llavors això és importantíssim i per a nosaltres aquest aspecte tècnic és vital, és vital.

Llavors el tema de... És que m'han fet tantes coses que no sé. Amb el tema de..., bé, la Sindicatura de Comptes, jo ja he explicat com es fa el seguiment de les prestacions, ai, del seguiment de l'equip del Sevap. L'equip del Sevap, nosaltres, també depenia del model, o sigui, del model de gestió que teníem. Si havíem de fer el PTI, quan nosaltres rebíem la sol·licitud, es derivava al Sevap perquè fes el PTI. Si després d'aquest canvi normatiu, que era amb el compromís és suficient, nosaltres revisarem les condicions, llavors es concedia aquesta prestació i després es derivava al Sevap per al seguiment. El seguiment sempre es fa... Nosaltres som una unitat tècnica, sempre hem estat una unitat tècnica i el seguiment es fa a través del PTI i de l'acompanyament al jove, i així és com s'ha fet i s'ha de fer per la nostra part.

Després, amb relació a allò del senyor alertador, a veure, aquest senyor sí que va escriure una carta i la va dirigir al servei. No es va fer cap resolució. Ell va fer una carta dirigida al servei i nosaltres li vam contestar aquesta carta. No és una resolució. La resolució és una altra cosa, d'acord? I nosaltres li vam respondre en el sentit que nosaltres vam fer la revisió, perquè aquest senyor va fer una sèrie de manifestacions, que en algun cas eren genèriques. No acabava de concretar. En altre cas no era cert, perquè parlava d'incompatibilitats entre la prestació econòmica i l'habitatge i no

són incompatibles. I després parlava de que li havien fet modificar informes. Això és així. Però nosaltres això, quan vam contrastar el que se'ns va dir des del Sevap, que si no era així, que era que simplement li feien fer modificar alguns aspectes que ja estaven al Sínia. Perquè a veure, quan... Nosaltres, això, hem insistit molt en reunions nostres de coordinació, en el sentit que els informes... Una cosa és quan fan el PTI i una altra cosa és quan fan un informe per extingir o modificar una prestació. Són dos documents diferents. Llavors quan fan una extinció, quan fan una modificació, aquests informes han de ser concrets i objectius. No es pot... No es poden posar qüestions valoratives. Sempre s'havia treballat en aquest sentit de dir: Vosaltres heu de posar aquelles qüestions que motiven la proposta que vosaltres fareu. Si feu una proposta per incompliment de PTI, heu d'explicar quins aspectes del PTI no es compleixen. I és això el que s'ha de fer. No s'ha de fer res més que això. Després en el PTI ja explicaràs el que tu vulguis, però aquí els informes has de fer això. Llavors, si ell ho va interpretar com que li deien això, jo això no sé el que li van dir i el que li van deixar de dir. Això no ho puc dir. Jo el que puc dir és el que els estic dient. Des del punt de vista tècnic, nosaltres les indicacions que donàvem i eren aquestes: que havien de ser informes objectivables. I era això.

Després què més? Amb relació a l'equip i tal, nosaltres som un equip. Hem estat un equip de vint-i-cinc persones en total per tota Catalunya. El que era l'equip del servei, de tota Catalunya. Llavors aquest increment, aquestes persones han estat així, jo, des de des de que era responsable, des que vaig entrar eren les mateixes persones que quan vaig sortir. No, menys, perquè mai hem estat el cent per cent i mai hem pogut... I hem hagut de reorganitzar totes les tasques sempre i organitzant-nos constantment. Els meus companys del..., els companys del servei ho saben perfectament, que avui t'havies de fer una cosa i demà havies de fer una altra. Perquè ens havíem d'organitzar per poder donar cobertura a totes les tasques que teníem.

A més a més, l'exigència administrativa ha crescut moltíssim, ha crescut moltíssim. Llavors ens hem hagut d'adaptar. O sigui, hem fet el que hem pogut en aquest sentit, intentar donar tota la cobertura a tots els encàrrecs que hem tingut.

I no sé, jo crec que ja se m'ha acabat el temps. No sé si... Ja està.

El president

Molt bé. Moltes gràcies. Té tot seguit la paraula al senyor César Hergueta de Diego. Quan vostè vulgui.

Cesar Hergueta de Diego (educador social i membre Cofundador del Col·lectiu d'Educadores Socials de Centres Propis (CEC))

Abans de que compti el temps. És que... *(Pausa.)* Ni de quin partit eres?

Ennату Domingo i Soler

Del Grup Parlamentari de Junts. La pregunta que li feia era respecte al seguiment i el control dels serveis externalitzats. Vostè ha parlat dels serveis residencials, doncs això.

Cesar Hergueta de Diego (educador social i membre Cofundador del Col·lectiu d'Educadores Socials de Centres Propis (CEC))

D'acord. Miraré d'anar en ordre, doncs. Sobre el seguiment i control dels serveis externalitzats, està una mica explicat aquí i ara estava parlant aquí la companya, hi ha una demanda molt superior a la capacitat de fer seguiment i control per part dels serveis propis de l'administració, inspeccions i altres ens que haurien de fer aquest seguiment. Hi ha un desbordament. Es veu que quan la plantilla no està tota contractada, perquè hi ha baixes, perquè hi ha permisos, pel que sigui, doncs no es posen reforços, perquè això surt gratis. La desídia i la negligència surt gratis perquè no... És a dir, i entenc, entenc...

La meua resposta és: la Comissió d'Infància del Parlament ha d'exigir retre comptes, rendició de comptes permanentment i ha de ser plenipotenciari, plenipotenciària. Ha de tenir capacitat de requerir a l'administració el compliment normatiu i supervisió de totes les normes que s'han de complir. Això és fonamental. I després els propis professionals, doncs, han de tenir el suficient empoderament per part de l'administració per poder exigir el compliment de les normes. I això no es produeix. Sovint se'ns desempodera i és una forma de desempoderar-te és saturar-te de demanda. Llavors, quan està col·lapsat, doncs es cau en la banalitat del mal. Repeteixo, maltractar els infants és banalitat del mal. I ho fem tots, perquè estàs saturat, estàs desbordat i fas el que pots. Aquí ho has sentit fa un moment: «Fèiem

el que podíem». No, hem de fer el que s'ha de fer, no el que es pot. Per això no només calen recursos, cal una bona organització, que tampoc hi és. O sigui, organitzant millor podrien estalviar diners, però per organitzar bé s'han de tenir moltes ganes i no les he vist mai. Bé, hi ha moments puntuals que sí, però això decau ràpid, no? Aquesta resposta no sé si satisfà, però és la meva resposta.

Després, l'altre em preguntava sobre l'impacte dels nous arribats. Doncs va passar el mateix que estic explicant. Hi ha un desbordament de demanda i llavors es va apedaçant respostes improvisades i inicialment, d'acord. Però van passant els anys i ja se sap que una vegada que les primeres onades t'arriben i et desborden, doncs ja has de fer previsió i has de tenir ganes i visió de futur, perquè aquests infants si els canalitzes i evites fracàs escolar i abandonament prematur escolar, doncs pots tenir... Amb suport suficient, aquests infants es converteixen en uns joves amb capacitat professional i ganes de desenvolupar una vida, que és el que la majoria tenen. L'experiència del contacte directe, la majoria tenen aquesta voluntat, uns tenen més capacitat, altres menys, però sovint, si no hi ha el suport suficient, i no vull explicar el cas de com vam estar durant la pandèmia, però això necessita un lideratge clar, que tingui clar els objectius, els drets dels infants que s'han de complir, que ho hem de creure. Espero que t'hagi suficientment.

La senyora del Partit Popular deia si era negoci. Home, des del moment que no es pot fer seguiment suficient de tot el que està privatitzat, doncs no sabem si és negoci, però les dades i la premsa ens diuen que sí i potser és més fàcil privatitzar que tenir control propi, que tot i les mancances inspectores i de suport i d'organització, doncs evidentment el pressupost... Hi ha un tema molt important que aquí està nomenat en l'informe i és que els pressupostos d'infància s'han de presentar als consells d'infants i els

Fitxer 13CIADGAIA6

pressupostos de la Generalitat no es poden aprovar. Vosaltres sou parlamentaris. Aquí teniu la norma. No es pot... És preceptiva la presentació dels pressupostos als consells d'infants, preceptiva. No ho sé. Els advocats del Parlament, no ho sé, allà on s'aprovin els pressupostos, haurien de dir: «Senyors, això no es pot tirar...» Ni la

pròrroga del pressupost! Això és. Això és no caure en la banalitat del mal. Exigir que això es faci. Home, potser la veu dels infants podrien dir alguna cosa al respecte, i dels professionals que estarien a dins dels consells també. No sé si us he contestat.

La senyora que ha marxat, la Núria de Comuns, parlava de les condicions de treball. Les condicions de treball es vulneren a la pròpia..., als centres propis de l'administració. Quan parlem dels centres privats, tenen uns salaris que estan a la vora del salari interprofessional. Jo me n'alegro que les caixeres de supermercats tinguin un salari, sense titulació universitària, semblant a la de les educadores –dic educadores, perquè el noranta per cent són dones– i llavors resulta que no hi ha gaire diferència. És que no val la pena estudiar ni per treballar d'educador social.

De fet, en el moment que s'ha produït un procés, diguem-ne, de fixesa d'oposicions, que era un abandonament permanent que hi havia a la DGAIA, hi ha hagut una marxa a altres departaments de tothom que ha pogut, perquè les condicions són molt dures. L'avaluació de riscos psicosocials s'ha vulnerat i s'ha incomplert des del 2015. Us recomano que l'estudieu o la mireu. No està portada aquí. Si cal, un dia parlem del tema. És tremenda. És a dir, m'agradaria saber les baixes per estrès laboral i per incompliments de les mesures correctores dels riscos, però és alarmant. És a dir, una empresa que es dediqués a produir qualsevol producte hauria de tancar, perquè seria insolvent. Però aquí no passa mai res. En fi, hi ha sistemes, hi ha mecanismes amb capacitat d'intervenir, però cadascú diu: És que no tinc prou recursos per a... Bé, no ho sé, doncs aneu tots al Síndic cada dia, si cal. No sé com dir-te. O a la comissió de...

La Comissió d'Infància del Parlament, vosaltres us hauríeu d'organitzar i dir: Volem que sigui el més plenipotenciària possible i amb seguiment mensual amb els professionals, els professionals, el col·legi. Algú m'ha fet la pregunta, després, ja no sé qui. Deia: Què es pot fer? La companya de la CUP. Què es pot fer? Home, per retre comptes una forma és que els propis professionals puguin –aquí està presentat el manifest que van fer del col·lectiu– puguin tenir veu en el procés de millora, suposada millora, però se'ns ha exclòs. O sigui, els companys van anar a una reunió, em sembla que amb el director general i no sé si era la secretaria, no sé què era, bé, una altra, una altra cap, potser era la secretaria general del departament o no sé

exactament i no se'ls ha donat més veu ni més resposta i ha passat més d'un any o està a punt de passar un any. Em sembla que això va ser al juliol de l'any passat i, d'alguna manera, no interessa que la veu del que està en atenció directa, que té coneixement i que pot fer propostes. Primer, el diagnòstic, que pot ser acurat perquè es viu el dia a dia i el que pateixen els infants en el dia a dia. La dificultat que hi ha per arribar, la manca de diversificació dels centres, la manca d'organització, sovint protocols molts diversos, el mateix model de centre d'una província o una altra..., no hi ha ni un model, diguem-ne, unificat d'informe, és a dir, en fi, o de protocols d'observació. A vegades entre nosaltres ens ho passem, perquè ens coneixem els companys. És una cosa diguem-ne molt, molt... És a dir, avui dia això és inconcebible.

No... No.... No hi ha prou personal per donar suport i el que ja està saturat i el que està saturat diu: Doncs faig el que puc. I d'aquí d'aquest col·lapse, sembla que siguem incapaços de sortir i, per això, es necessita realment la veu dels professionals i amb una col·laboració permanent de rendició de comptes per –ho sento pels que estan en càrrecs de gestió, que haurien de venir i donar comptes davant– permanentment almenys una vegada al trimestre. Potser seria una forma i d'aquí un lideratge unificat de criteris per dir cap a on ha d'anar. No només el que opina el Departament, perquè el Departament canvia el govern i canvia les normes. Però al final, o sigui, les pròpies resolucions endarrerides dels diferents parlaments són responsabilitats dels parlamentaris actuals, de dir: A veure quines són les que no han fet seguiment i s'haurien d'haver aplicat? Potser si s'haguessin aplicat una mica, tenim del 16, del 17, resolucions del Parlament per a la millora amb una metodologia participativa i quan arriba el moment de participar diu: No, el col·lectiu de professionals directes, no volem, no us cridem a participar. No volem saber la vostra opinió. Doncs difícilment es pot millorar, no?

Hi ha un tema que aquí també anomenem, que es va crear hipotèticament, però no hi ha ni una norma, els delegats de la prevenció secundària, és a dir, el maltractament institucional que pateixen els infants. Imagina't un nadó, que ja no hauria d'entrar a un centre, entra al centre. L'estada màxima seria quatre mesos i mig, allargant molt sis mesos, es poden passar dos o tres anys. Llavors si la qualitat del menjar és dolenta i els propis tutors van canviant, perquè a vegades són

substituts... Hi ha delegades i delegats de la prevenció del maltractament secundari que haurien d'emetre informes que s'haurien de recollir en algun àmbit de distància d'urgència a la resposta, però no s'ha aplicat en cap centre, que jo sàpiga. Potser als centres d'educació pública potser sí, però als centres de protecció a la infància, no conec el cas.

Els efectes de l'externalització, doncs, és que realment és la manca de seguiment acurat per part de la supervisió de la inspecció i de l'organització de la pròpia administració. Jo acabo de sentir-lo per aquí, però no s'hi arriba perquè..., perquè no hi ha prou personal per fer-ho ni els mitjans tecnològics per fer aquest seguiment. Per tant, pot acabar de qualsevol manera.

Gràcies. He acabat

El president

Molt bé, doncs, moltes gràcies. Si hi hagués alguna repregunta, senyora Roldán, té vostè la paraula.

Lorena Roldán Suárez

Si gràcies, president. Molt ràpidament a la senyora San Miguel, pel tema de les amenaces, que no m'ha contestat, si ens podria dir quan va tenir coneixement d'aquestes amenaces que estava rebent l'alertador, si en va tenir coneixement i si van fer alguna cosa.

Gràcies.

Teresa San Miguel López (excap de l'ASJTET (SAPJTET), Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència)

Nosaltres...

El president

Senyora San Miguel, té la paraula.

Teresa San Miguel López (excap de l'ASJTET (SAPJTET), Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència)

...no vam tenir coneixement d'aquestes amenaces. Nosaltres, quan va escriure aquesta carta, nosaltres li vam respondre amb relació al que escrivia. Nosaltres vam

fer la revisió, però nosaltres no en teníem coneixement, d'aquestes amenaces. Ho vam saber després com va sortir després. D'acord?

El president

Senyora diputada Castillejo, té la paraula.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí. També molt breument. Respecte a les places fantasma, nosaltres el que ens han explicat és que precisament era difícil fer-ne el seguiment a través dels informes, perquè el Sevap obligava a falsejar aquests informes i d'aquí ve tota aquesta denúncia. Llavors, si el problema és que posem una UTE de Resilis i Mercè Fontanilles a vigilar a UTE Resilis o a Mercè Fontanilles, al final estem posant-nos vigilants amb ells mateixos. Jo crec que aquí clarament hi ha funcions que ha de fer directament la funció pública i que no es poden externalitzar, com aquest és un cas molt concret.

I també de respecte al que deien els informes objectivables que li demanava l'alertador, quan arriba una persona, precisament amb una denúncia que li estan obligant a falsejar informes, crec que és evident que és una obligació de la DGAIA fer-ne el seguiment del que està passant, més que demanar-li un informe objectivable, no? Jo crec que aquí amb un de: «Vam fer el que vam poder», crec que no és suficient.

I respecte al César, sí que li volia dir que és cert això que deies, que costa molt escoltar als que esteu treballant el dia a dia, perquè ens ha costat Déu i ajut que poguessis venir a aquesta comissió a comparèixer.

El president

Molt bé, doncs si els sembla, aixequem la sessió. Ah, hi ha alguna resposta? (*Teresa San Miguel López intervé sense fer ús del micròfon.*) Ah, doncs, moltes gràcies per les seves compareixences i les seves aportacions.

Aixequem la sessió. Com deia, ens veiem dilluns a la propera sessió.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a...